

[P. Munch.]

Saa vidt jeg kan se, vil det være saaledes, at hvis Handelsbanken har et skattepligtigt Overskud paa 13 Mill. Kr., vil den faa en Skattelettelse paa omkring 300 000 Kr. som Følge af den Begunstigelse, her er Tale om. Hvis vi tager et Selskab som Østasiatisk Kompagni, saa har det en Aktiekapital paa 50 Millioner og en Reservefond paa 50 Mill. Kr. Hvis Overskuddet er 12 Mill. Kr., vil det efter den nuværende Lov blive nedsat til 9½ Mill. Kr., naar Skatten skal beregnes, og efter den nye Lov blive nedsat til 7 Mill. Kr. Atter her vil der da kunne blive Tale om en Nedgang paa nogle Hundredetusind Kroner, forudsat at Overskuddet er det, som jeg ganske eksempelvis har taget. Et andet fast og sikkert Selskab af monopolagtig Karakter som Telefonselskabet har 50 Mill. Kr. i Aktiekapital, 26 Mill. Kr. i Reservefond. Et Selskab, der staar urokket og ikke trænger til yderligere Konsolidering, som Store Nordiske Telegraf-selskab har 27 Mill. Kr. i Aktiekapital og 80 Mill. Kr. i Reservefond. Jeg maa antage, at hvis dette samlede Beløb af 107 Mill. Kr. virkelig skal lægges til Grund for Beregningerne i Fremtiden, vil det blive meget vanskeligt for Store Nordiske at oparbejde et saadant Overskud i Forhold til Aktiekapitalen, at man derigennem kan blive forpligtet til at betale nogen som helst Skat. Tilsvarende vil Forholdet være — mindre grelt — i et Selskab som Sukkerfabrikkerne med en Aktiekapital paa 22,5 Mill. Kr. og en Reservefond paa 19,7 Mill. Kr. efter de sidste Tal, jeg har set; jeg siger ikke, at dette er de nyeste Tal, de har ikke foreligget for mig, men dem vil utvivlsomt den højtærede Finansminister have Adgang til.

Jeg vilde sætte megen Pris paa, om den højtærede Finansminister paa dette Omraade, hvor ingen som helst Hemmeligholdelseshensyn kan gøre sig gældende, fordi det drejer sig om Selskaber, hvis Regnskaber efter Loven skal offentliggøres, vilde tilvejebringe til Raadighed for Rigsdagen en samlet Oversigt over, hvorledes Beskatningen har stillet sig for disse store Selskaber før 1922, da den højtærede Finansminister sidste Gang begunstigede denne Gruppe af Selskaber, og efter Loven af 1922, og hvorledes disse Skattebeløb vil stille sig efter det nu forelagte Lovforslag, alt beregnet paa Grundlag af et Par Aars Overskud indenfor de paagældende Selskaber. Jeg ved ikke, om Finansministeren er i Stand til allerede under denne Førstebehandling at forelægge for os en saadan

Redegørelse for Virkningerne af Lovforslaget, men hvis dette ikke er Tilfældet, vil jeg i hvert Fald meget haabe, at den maa komme til at foreligge for det paagældende Udvalg. Hvad enten man nu mener det ene eller det andet om de paagældende Selskaber, hvad enten man som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti mener, at man bør lette det allermost mulige for dem, eller man har en anden Opfattelse, som vi fra andre Sider har, vil det være rigtigt, at man lovgiver fuldt vidende om Virkningerne, at man er paa det rene med, hvad det er, man gør i det givne Tilfælde.

Den højtærede Finansminister førte imidlertid et meget energisk Forsvar for Grundprincipperne i sit Lovforslag, og jeg vil gerne knytte nogle Ord til de Betragtninger, han her fremsatte. Den højtærede Minister pegede paa Forholdene i andre Lande med Hensyn til Formueskat. Om dette vil jeg gerne i al Almindelighed sige, at de fleste af disse Sammenligninger, vi atter og atter anstiller med andre Lande, maa tages med megen Varsomhed, fordi Forholdene nu en Gang er saa forskelligartede baade med Hensyn til Beskatning og med Hensyn til Ejendoms- og Indtægtsforhold fra Land til Land, at virkelige Sammenligninger ikke er saa forfærdelig lette og maaske heller ikke, selv om man rent teknisk kan stille dem rigtigt op; saa overmaade værdifulde. Imidlertid, efter selve de Tal, den højtærede Minister fremdrog, var Forholdet dette, at der var en Forskel mellem Indkomstbeskatningen og Formuebeskatningen. I Formuebeskatningen gjorde han op, at vi stod strengere og haardere overfor de store Formuer, end de gjorde alle eller næsten alle andre Steder, medens omvendt en Række andre Lande gav en tungere Byrde for de største Indkomster. I dette rent almindelige har den højtærede Minister utvivlsomt Ret, men det kan ikke nægtes, at disse meget store Indkomster, paa hvilke der hviler en overordentlig høj Indkomstskat i Tyskland og England, er Indkomster, som flyder af meget store Formuer, og Følgen bliver, at i det paagældende Land kommer alligevel Besidderne af saadanne Formuer til at betale i Indkomst- og Formueskat tilsammen overordentlig store Beløb, vel nok i de allerfleste Tilfælde lige saa store Beløb som dem, der paa det ene eller det andet Punkt kan blive Tale om herhjemme. Den højtærede Minister pegede imidlertid her paa Tyskland og sagde advarende: Hvordan staar de ikke i Tyskland